

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 11 năm 2025

Số 785

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chúng sanh đều có sự sống như nhau có phải không ?
- 2) Làm sao tự hại được ?
- 3) Tương ngộ chơn tình là sao ?
- 4) Nguyên lý thanh cao là gì ?
- 5) Thanh tịnh độ tha là sao ?
- 6) Muốn học pháp trường sinh thì phải học làm sao ?
- 7) Tại sao chơn lý phải tròn mới đúng ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Jose, 13/06/98 7:05 AM Hỏi: Chúng sanh đều có sự sống như nhau có phải không ? Đáp: Thưa chúng sanh đều có sự sống như nhau bằng hơi thở liên hệ cùng Trời Đất. Đối với người tu lại càng thấy rõ hơn, cuộc đời là tạm bợ, đua nhau tranh giành quyền lợi, cuối cùng cũng phải đi đến chỗ cáo chung là Bệnh Tử, cũng phải buông xuôi tất cả nghiệp lực mà ra đi với hai bàn tay không, chẳng nắm bắt được một việc gì trong tay. Người tu chơn ý thức được điều này tự buông bỏ tất cả những sự liên hệ dính líu trong nội tâm, hướng tâm về thanh tịnh mà tu thì mới đúng đường. Kệ : Thương Trời nhớ Phật tự gieo gương Hành pháp tự tu tự mở đường Trí óc phân minh không luyến tiếc Trì tâm tu luyện sống khiêm nhường.	2) San Jose, 14/06/98 1:15 AM Hỏi: Làm sao tự hại được ? Đáp: Thưa tự gây một tập quán xấu là tự hại mà không hay. Kệ : Tâm linh vắng mắt tạo bày hày Khó khổ tự cam mắt dịp may Trí tuệ không khai nan phát triển Khó thông chơn lý khó đổi thay.
3) San Jose, 15/06/98 2:15 AM Hỏi: Tương ngộ chơn tình là sao ? Đáp: Thưa tương ngộ chơn tình, là không mong muốn lại được gặp thỏa mãn trong nội tâm, không vui không buồn, tỏ bày sự thật không tính toán. Kệ : Giao hành thanh tịnh trí tâm yên Kết quả vui chung chẳng có phiền Tâm đạo tràn đầy duyên tốt đẹp Thâm tình cõi mở tự mình xuyên.	4) Montréal, 16/06/98 6:15 AM Hỏi: Nguyên lý thanh cao là gì ? Đáp: Thưa nguyên lý thanh cao là hoàn toàn thoát tục. Kệ : Vươn lên đến cõi vô cùng Thoát tục tâm linh rõ chuyển vùng Thanh tịnh vui hành trong tận thức Chơn thành đạt pháp rõ từ vùng.
5) Montréal, 17/06/98 6:15 AM Hỏi: Thanh tịnh độ tha là sao ? Đáp: Thưa sự thanh tịnh độ tha là phải tự dứt nghiệp tâm, trí sáng tâm minh, thực hành ban chiếu khắp nơi nơi, như mặt Trời quang chiếu. Kệ : Trong sáng minh tâm từng chuyển chiếu Nẻo đường chơn lộ đạt thanh điều Phân minh đời đạo tình giao cảm Lý vững đường tu đạt thức nhiều.	6) Montréal, 18/06/98 6:05 AM Hỏi: Muốn học pháp trường sinh thì phải học làm sao ? Đáp: Thưa muốn học pháp trường sinh thì phải học nguyên lý của Trời Phật, tức là giải bỏ tất cả sự ô trược của nội tâm và nội tạng thì mới phù hợp với nguyên lý đương sinh, mọi chiều sẽ được phát triển. Kệ : Nhẹ nhõm mọi chiều xuôi thuận tiến Hướng thanh giải trược tự giao liên Hình thành chơn pháp tùy duyên thức Lĩnh hộ Trời cao chẳng lụy phiền.

7) Montréal, 19/06/98 6:00 AM

Hỏi: *Tại sao chơn lý phải tròn mới đúng ?*

Đáp: Thừa chơn lý là sự thật của Trời Đất hình thành bởi điện khí của Trời Đất chỉ có tròn không thể méo được.

Kệ :

Điện giới phân minh chẳng tréo tròn
Thật thà trật tự tiến vô cùng
Quy nguyên giếng mỗi không dao động
Quyết tiến không lùi lý trung dung.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 30

...

Muốn dứt khoát về Thiên Quốc thì phải dẹp bỏ tất cả những ý niệm bất chánh, tính toán sai lầm, tưởng mình là đúng. Đã thử trong một thời gian, chính những người tính toán tu Vô Vi rốt cuộc rồi cũng không đi đến đâu, tiền của cũng không dồi dào, mà tâm thức không đi đến đâu, còn chưa thấy rõ, càng ngày càng xuống thôi, không có tiến lên được. Thực hành chánh pháp phải thâm tu thâm tiến. Chúng ta nhớ lại xưa kia Đức Thích Ca ngồi gốc cây tu, đâu có bàn bạc với ai, mà hiện tại bây giờ chúng ta tu mới được một chút là bàn bạc lung tung. Thâu lượm những chuyện động của người khác, mà không khai triển phần thanh tịnh của chính mình, thì làm sao phát triển được? Vô Vi thấy dễ nhưng mà khó, hành giả chịu thực hành hay là không? Hành giả chịu nhìn lại sự sai lầm của chính mình để sửa hay là không? Nếu không, cứ ôm lý thuyết suông nhưng mà giải không được nghiệp. Nói thì hay mà giải nghiệp không được, bình hoạn sẽ đến trong triền miên khổ cảnh, không cách gì giải quyết được.

Đối với Vô Vi, mỗi mỗi phải thực hành, nói được làm được, nghe được hiểu được, chớ không phải nói được mà làm không được mà nghe không được mà hiểu không được thì không bao giờ tiến. Dững mãi hành triển thì nó càng ngày càng sáng chớ không có tối tăm được. Tâm thức càng ngày càng an vui, tinh thần càng ngày càng khỏe mạnh. Hiểu rõ thể xác và khối óc của chúng ta là trật tự, tranh trời sống động, chớ không phải yếu hèn như những người ỷ lại không tu, đó là thuộc về loại yếu hèn.

Những người có cơ hội nghe qua sự thực hành đạt tới kết quả thì chính ta cũng có khả năng làm. Thử làm một thời gian sẽ thấy nội tâm, nội tạng thay đổi và thật sự thấy rõ con đường chính ta phải tu tiến, chẳng ai tu cho chúng ta cả. Vạn linh đồng hợp, đồng tiến, đồng giải tiến tâm thức của chúng ta. Hằng ngày ăn uống, Nhật Nguyệt Quang: Nhật Quang Phật, Nguyệt Quang Phật đều tận độ chúng ta, từ năm này tới tháng nọ mà chính chúng ta chưa thanh tịnh.

Nay có duyên lành ngộ Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí phải giải, khứ trước lưu thanh. Giải trước đi, thực hành để giải trước, khứ trước lưu thanh là không có mê chấp, không có tính toán, sẽ sống trong tự nhiên và hồn nhiên, con người mới được an lành và tốt đẹp. Tính toán cho cách mấy cũng phải về số không. Tất cả toán học ở thế gian làm đúng là phải về số không, nếu bỏ số không là toán đó không thành. Về sự quân bình của tâm thức, đi vào không, còn không nữa, mới thực sự xán lan (*Sáng sửa, rực rỡ.*) và tốt đẹp.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 14 tháng 5 năm 1972

Thế sự nhơn tình đã đổi thay
Tay bồng chân chạy vượt đêm ngày
Tình thương vẫn giữ con cùng mẹ
Thế cảnh đứng điều tướng Phật thầy

Thế gian lâm nạn đêm ngày
Chơn tâm tướng Phật thơ ngây đợi chờ
Ước mong vượt khỏi giấc giờ
Con mơ đau khổ vượt bờ khổ đau
Lo tu tự kết thân tàu
Vượt qua bể ngạn trước sau dung hòa
Hồn ta bắt tử mới là
Thiên liêng bất diệt vui hòa thiên không
Chuyện đời định luật hóa công
Sanh rồi lại diệt chuyển vòng hóa sanh
Thế gian giặc giã tranh giành
Tạo ra súng đạn sát sanh hằng ngày
Giết nhau chẳng kể tở thầy
Lòng tham bành trướng ngày ngày tham thêm
Đến khi bỏ xác nhớ niêm
Ác ôn quá khứ tự tìm khổ đau
Bất phân định luật nhiệm màu
Thân hồn tan rã cơ cầu rã tan
Đổi thay thay đổi lập đàn
Đấu tranh truyền kiếp gieo màn khổ đau
Bất phân Nhật Việt Mỹ Tàu
Miệng thời giúp đỡ tâm đào hố sâu
Làm sao thích hợp cơ cầu
Quy nguyên chơn trạng nhiệm màu khai thông
Tự lo sửa chữa tháp tông
Chuyển luân thuận tiến diễn vòng trợ thân
Công phu tự tạo phước phần
Hồn không động loạn các tầng yên vui.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

❧❧❧ **HỒI MƯỜI SÁU**

BÁC ÁI, NHÂN ÁI, TỪ BI, TRUNG TRINH

CẢM ỨNG CÙNG MỘT LỄ

ĐƯỜNG ĐẠO, CHÂN LÍ, SINH MỆNH, CHÂN TÂM

LINH TÍNH KHÔNG HAI NGHĨA

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 3 tháng 3 năm Nhâm Tuất (1982)

...

Thiện Sĩ: Được lắm, Ki Tô giáo lấy tinh thần bác ái khoan dung làm tôn chỉ, tôi thiết nghĩ vấn đề quan trọng nhất của con người là đức tin và sự bình đẳng, nếu có được hai đức tính trên thì mọi sự bất bình đều giải quyết dễ dàng. Chỉ cần con người cảm ứng được với đấng thiêng liêng, tâm linh tự nhiên đạt tới trạng thái ấm áp yên vui, hết mọi phiền muộn khô héo. Sẽ không còn tính gian tham, giận dữ, khổ sở cúi đầu, mà tìm lại được cảnh đời hạnh phúc nơi vườn lạc thú sẵn có của chính mình, do đó sẵn sàng đem sinh mệnh ra dâng hiến không

một mảy may nuôi tiếc, để bảo vệ tín ngưỡng cho dù phải "tuần đạo" nghĩa là chết vì đạo mà lòng vẫn chẳng hề đau khổ oán hờn. Bởi vậy mỗi hơi thở người ta đều cảm nhận được trọn vẹn dưỡng khí thiêng liêng cùng đức tin cao cả.

Bề trên luôn luôn muốn chúng ta dừng cảm đứng lên, ngọn lửa thiêng đốt cháy sinh mệnh sẽ thắp sáng cùng sưởi ấm cõi đời tối tăm giá lạnh. Đấng thiêng liêng còn muốn chúng ta đem trái tim hồng của mình ra tưới mát cho những tâm hồn đọa lạc héo úa, để họ cũng được an hưởng niềm vui như chúng

ta. Cho nên, kẻ có tình yêu thương, có Phật tính trong tâm, sẽ chẳng quá vì cái ta riêng tư mà đánh mất hồn tính cùng thần trí, có thể cảm thông được với đấng trọn lành. Chớ vì ham hưởng thụ mà giam hãm tâm linh của mình bởi vậy đoạn đường tương lai sáng sủa ở ngay trước mắt chúng ta, đang chờ đón chúng ta, đợi chúng ta đi trên đó bằng đôi chân mạnh mẽ hiên ngang, bằng thần trí vững vàng, ắt hẳn chúng ta sẽ vĩnh viễn được ơn trên che chở.

Tôi hi vọng những ai còn hoang mang hãy mau mở từng cánh cửa hoài nghi đang khép kín, để bước đi trên nẻo đường đức tin rộng mở, bao nhiêu tội lỗi trần gian sẽ được bề trên rửa sạch, bao nhiêu sai lầm sẽ được ơn trên tha thứ hết.

Thái Sinh: Lời dạy của ngài rung động tơ tình cảm kích lòng người quá đổi, như nguồn nước ấm chảy vào hồ băng giá, như làn ánh sáng tuôn tràn mặt đất, xua tan bóng

tối cùng âm khí nặng nề, khói mây tan loãng. Tin rằng những lời chỉ dạy chân thành đích xác vừa rồi chắc chắn sẽ giúp mọi người cảm nhận được đức tin và dũng khí chân thật, khiến mọi kẻ tuyệt vọng đang thoi thóp được sống lại cuộc đời tin yêu hạnh phúc, giúp kẻ học đạo có được tinh thần can đảm hăng say đạt được mục đích mong cầu, cùng thiết tha phát huy sức mạnh thiêng liêng của tình thương và bác ái.

Thiện Sĩ: Như quý đường đã trình bày trong Duyên Cách là chủ tịch của quý đường là ngài Khưu tiên sinh đã phải trải qua biết bao khó khăn gian khổ mới xây dựng nổi tòa Thánh Hiền Đường há chẳng phải là nhờ tinh thần can đảm vô biên hay sao.

Thái Sinh: Quả đúng như vậy, trước đây mấy hôm tờ nhật báo Trung Hoa đã đăng tải để phổ biến và khích lệ.

(còn tiếp)

